

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 38569

гр. София, 30.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110143384 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Предявени са осъдителни иски от Д. Г. М. (ищец) срещу „Ви енд Джи Ойл“ ЕООД (ответник), както следва:

- иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ за заплащане на сумата от 421.97 лева, представляваща незаплатено нетно трудово възнаграждение за месец август 2020 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане;
- иск с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 256.85 лева - обезщетение за неизползван платен годишен отпуск от 10 дни за 2020 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане;
- иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на законната лихва върху претендираните главни вземания от 21.09.2020 г. до датата на предявяване на исковата молба.

Ищецът твърди, че по силата на трудов договор № 309 от 02.03.2020 г., сключен на основание чл. 70, ал. 1 от КТ, считано от 04.03.2020г., е заемал при ответното дружество длъжността технически ръководител, строителство, с код по НКПД 31233001, с брутно трудово възнаграждение в размер на 761.30 лева, платимо до 20-то число на месеца, за който се отнася.

Посочва, че трудовото правоотношение било прекратено със заповед № 1026/24.08.2020г., считано от 24.08.2020г., като работодателят не му заплатил следващото му се нетно трудово възнаграждение за месец август 2020 г., възлизащо на сумата от 421.97 лева за 15 отработени работни дни за посочения месец, както и обезщетение по чл. 224 ал.1

КТ в размер на 256.85 лева за 10 дни неизползван годишен платен отпуск за 2020 г. Твърди, че подписал декларация, че няма финансови претенции към работодателя, като посочил в същата дата 24.08.2020г., тъй като трудовото му възнаграждение било платимо до 20-то число на съответния месец, съобразно трудовия договор, а и поради съмненията си, че от страна на работодателя нямало да му бъде предадена заповедта за прекратяване на правоотношението. Поддържа, че през месец 09.2021г. депозирал искане пред работодателя за заплащане на претендираното възнаграждение, в отговор на което получил покана за среща в офис на работодателя в гр. София, но с оглед въведената в страната епидемична обстановка, ищецът отказал да пътува до гр. София. Сочи, че изискуемостта на задълженията за заплащане на месечното трудово възнаграждение и на обезщетението по чл. 224 КТ е настъпила, с оглед уговорения в трудовия договор срок за плащане на съответните суми, поради което от 21.09.2020г. ответникът е изпаднал в забава. Моли съда да уважи предявените искове. Представя доказателства. Претендира разноски.

Ответникът е депозирал в срока по чл. 131 ГПК отговор на исковата молба, в който намира исковете за недопустими, тъй като исковата молба е написана с бледо мастило. Признава обстоятелствата, че ищецът е работил при ответника на сочената длъжност, както и че трудовото правоотношение е прекратено със заповед № 1026/24.08.2020г. по взаимно съгласие между страните. Оспорва исковите претенции по основание при твърденията, че е изплатил всички дължими трудови възнаграждения, включително и заплатил в брой на ищеца трудово възнаграждение за месец август 2020г., както и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2020г. за 9 работни дни, във връзка с което ищецът подписал декларация, в която е декларира, че няма финансови претенции спрямо ответника. Твърди, че плащането е извършено в брой, тъй като ищецът не е представил своя банкова сметка. Посочва, че по повод искане на ищеца със заявление от 27.09.2021г., в което предявил имуществени претенции спрямо ответника, ищецът отказал да проведе разговор с представител на работодателя. Моли за отхвърляне на исковете. Представя доказателства и прави доказателствени искания. Претендира разноски.

Съдът, след като извърши проверката по реда на чл. 140, ал. 3 ГПК, намира следното:

- На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване по делото следва да се отделят обстоятелствата относно съществувало между страните трудово правоотношение по трудов договор от 02.03.2020г., в рамките на което ищецът изпълнявал длъжността технически ръководител, строителство, с код по НКПД 31233001, с брутно трудово възнаграждение в размер на 761.30 лева, платимо до 20-то число на месеца, за който се отнася, което трудово правоотношение считано от 24.08.2020г. е било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ /по взаимно съгласие на страните/; че ищецът подписал декларация от 24.08.2020г., в която посочил, че няма финансови претенции към работодателя; че със заявление от 27.09.2021г. ищецът е заявил имуществени претенции спрямо ответника; че евентуалният размер на търсеното нетното трудово възнаграждение за месец август 2020 г. възлиза на 421.97; че евентуалният размер на

търсеното за неизползван платен годишен отпуск от 10 дни за 2020 г. възлиза на 256.85 лева.

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ в тежест на ищеца е да докаже по делото, че за процесния период между страните е било налице валидно трудово правоотношение, по силата на което е престириал труд в полза на ответното дружество на посочената длъжност, размера на дължимото му се трудово възнаграждение за месец август 2020 г., размера на претендираното трудово възнаграждение и неговата изискуемост.

В тежест на ответното дружество е да докаже плащане на претендираното от ищеца трудово възнаграждение.

По иска с правно основание чл. 224 КТ в тежест на ищеца е да докаже по делото, че за процесния период между страните е било налице валидно трудово правоотношение, по силата на което ищецът е престириал труд в полза на ответното дружество на посочената длъжност, че трудовото правоотношение е прекратено, че за календарната 2020 г. ищецът има неизползван платен годишен отпуск в размер на 10 дни, както и размера на дължимото се обезщетение за неизползван отпуск и изискуемост на вземането.

В тежест на ответника е докаже или ползването на отпуск за процесния период, или плащане на обезщетението за неползването му.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи по делото пълно и главно изпадането в забава на ответника за главните задължения с настъпване на падежа на задължението за плащане или чрез отправянето на покана, както и размера на законната лихва за забава за процесния период.

В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга на падежа.

Съдът намира, че възражението на ответника за нередовност на исковата молба е неоснователно, доколкото исковата молба е достатъчно четлива, като претенциите са индивидуализирани в достатъчна степен по основание, размер и период. В останалата част изложените с отговора на исковата молба доводи са относими към основателността на заявените претенции, а не касаят процесуалните предпоставки за възникване и съществуване на правото на иск. С оглед на горното, не е налице нередовност на исковата молба, както и възражението на ответника за недопустимост на предявените искове е неоснователно.

По доказателствените искания на страните:

Приложените към исковата молба и отговора на исковата молба документи са допустими, относими и необходими за правилното решаване на делото, поради което същите следва да бъдат приети.

Искането на ищеца с правно основание чл. 190 ГПК за задължаване на ответника да представи намиращи се у него документи в оригинал следва да се отхвърли, тъй като ответникът не оспорва обстоятелството, че със заявление от 27.09.2021г. ищецът е заявил имуществени претенции спрямо ответника, а копие на посочената декларация е представена от ответника към отговора на исковата молба, като доколкото не се излагат конкретни

обстоятелства, обосноваващи необходимост от задължаване на ответника да представи този документ в оригинал, искането следва да се отхвърли.

Съдът намира, че следва да уважи искането на ответника за допускане на гласни доказателствени средства чрез разпит на един свидетел при довеждане за установяване на факта на плащане на процесните суми, като по доказателствената стойност на събраните във връзка с искането гласни доказателства съдът дължи произнасяне с крайния акт по същество на спора.

След извършена повторна проверка съдът намира, че исковата молба е нередовна по отношение на претендираната лихва за забава, поради което на ищеца следва да бъдат дадени указания за отстраняване на констатираната нередовност, доколкото присъждането на законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба, е последица от уважаване на иска и не съставлява самостоятелен иск, за разлика от претенцията за обезщетение за забава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, която би могла да има за предмет индивидуализирано по размер и период вземане, формирано за интервал от време, който изцяло предхожда подаването на исковата молба в съда.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ исковата молба на Д. Г. М..

УКАЗВА на ищеца на основание чл. 129, ал. 2 ГПК в едноседмичен срок от получаване на съобщението да **уточни размера и периода с начална и кР. дата** на двата предявени иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за лихва за забава **поотделно** върху двете главници за период, предхождащ датата на подаване на исковата молба, като **УКАЗВА** на ищеца, че в указания от съда срок следва да посочи конкретни **размер и период** (с начална и кР.та дата) на лихва за забава върху всяка претендирана главница, изтекъл до датата на подаване на исковата молба в съда с вх. № 219076/02.08.202023г. **в случай, че поддържа** искането си за присъждане на лихва за забава.

УКАЗВА на ищеца, че при неизпълнение на указанията исковата молба ще бъде върната в съответните части.

- **ОБЯВЯВА** на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване, следните обстоятелства: съществувало между страните трудово правоотношение по трудов договор от 02.03.2020г., в рамките на което ищецът изпълнявал длъжността технически ръководител, строителство, с код по НКПД 31233001, с брутно трудово възнаграждение в размер на 761.30 лева, платимо до 20-то число на месеца, за който се отнася, което трудово правоотношение считано от 24.08.2020г. е било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ /по взаимно съгласие на страните/, че ищецът подписал декларация от 24.08.2020г., в която посочил, че няма финансови претенции към работодателя; че със заявление от 27.09.2021г. ищецът е заявил имуществени претенции спрямо ответника; че евентуалният размер на търсеното нетното трудово възнаграждение за месец август 2020 г. възлиза на 421.97; че евентуалният размер на търсеното за неизползван платен годишен отпуск от 10 дни за 2020 г. възлиза на 256.85 лева.

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на исковата молба документи

като писмени доказателства по делото.

ДОПУСКА на ответника до разпит един свидетел при довеждане за установяване на посочените в отговора на исковата молба обстоятелства – погасяване на паричните задължения, като му **УКАЗВА**, че следва да води допуснатия му свидетел в насроченото по делото о.с.з., в противен случай свидетелят ще бъде заличен.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца по чл. 190 ГПК и по чл. 183 ГПК.

СЪДЪТ напътва страните към спогодба, медиация, преговори или друг подходящ според тях начин за извънсъдебно и доброволно уреждане на споровете помежду им. На страните се указва, че при приключване на делото със спогодба, ще бъде върната половината от внесената държавна такса. Ако страните решат да започнат процедура по медиация, делото ще бъде спряно, а давност няма да тече, така че не съществува опасност от накърняване на права или злоупотреба с такива. Извънсъдебното уреждане на спора би било в полза на страните с оглед запазване на добрите отношения между тях, както и предвид възможността да бъдат спестени значителни по размер суми, свързани с евентуални разноски в исковото производство или пък принудително изпълнение на задълженията (разноски в изпълнителния процес).

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **30.01.2024г. от 15:00 ч.**, за когато да се призоват страните.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характера на проект за доклад по делото по смисъла на чл. 140, ал. 3 ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото съдебно заседание, може да бъде обявен за окончателен доклад по делото по смисъла на чл. 146 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните, като на ищеца се изпрати препис от писмения отговор, подаден от ответника.

Да се изпрати препис от молбата на ищеца в изпълнение на указанията, ако такава постъпи, на ответника за становище в насроченото по делото о.с.з.

Съдия при Софийски районен съд: _____